

ombord“ (fob) — „franc à bord“, „delivered on board“, „frit i Skib“ etc. — paa et angivet Sted forsaavidt til de for Sælgeren gunstigste, som han herefter ikke blot er befriet for Risikoen under Forsendelsen fra Indladningsstedet, men heller ikke skal bære Omkostningerne ved Transporten derfra og derfor med større Sikkerhed kan beregne Handelens Fordele, idet hans Gevinst navnlig bliver uafhængig af Fragtmarkedets vekslende Priser. Som Regel paahviler det ved Benyttelsen af denne Klausul heller ikke Sælgeren at have Ulejligheden med at sørge for Befragtningen — saalidt som han naturligvis bærer Risikoen for, at passende Skibslejlighed kan findes. Skal Forsendelsen ske med Rutebaad, paahviler det dog ofte ifølge særlig Aftale — f. Eks. ved Tilføjelsen „pr. N. N. Dampner“ — eller efter gældende Sædvane Sælgeren ved rettidig Anmeldelse af Godset til Dampskibsekspeditionen eller Skipperen at sørge for Skibsrum til det.

Derimod er det Sælgerens Sag at besørge og bekoste Salgsgenstandens Forsendelse til det fra hans Bosted eller Forretningssted forskellige Indladningssted, ligesom han ogsaa under Indladningen i Forhold til Køberen er pligtig at udfylde en Afladers Rolle. Hvorvidt hans Pligter i sidstnævnte Retning strække sig, afhænger naturlig af, hvad der paa Indladningsstedet ifølge gældende Lov, jfr. vor Sølovs § 116, og Sædvane paahviler en Befragter i Forhold til Bortfragteren, idet Køberen først da er befriet for enhver selvstændig Virksomhed med Hensyn til Godsets Indledning, naar Sælgerens Pligter ikke høre op, førend Bortfragterens Pligter tage deres Begyndelse.

Det vil bemærkes, at Regelen i Paragrafens 2det Stykke alene omhandler Omkostningerne ved Varens Forsendelse til Afskibningsstedet og ved Indladningen, men ikke saadanne Udgifter, der — som f. Eks. Udførselstold, Vareafgift, Havne-

penge, Bolværkspenge etc. — paaløbe paa selve Indskibningsstedet. Heri ligger naturligvis ikke, at disse Udgifter i Almindelighed maa bæres af Køberen; herom kan der næppe endnu opstilles Regler med Krav paa almindelig Gyldighed.

Medens der næppe kan være Tvivl om, at Sælgeren efter den hos os raadende Retsopfattelse bærer Faren for Salgsgenstanden under dens Forsendelse til Indladningsstedet, kan den nøjagtige Bestemmelse af Tidspunktet for Farens Overgang dersteds fra Sælgeren til Køberen volde nogen Vanskelighed. Tidspunktet for Risikoens Overgang burde vel principielt falde sammen med det Tidspunkt, fra hvilket en af eller for Køberen tegnet Ladningsforsikring regelmæssig dækker Risikoen ved Transporten. Men Reglerne herom ere ikke ganske ens efter de forskellige Landes Forsikringsret, idet Forsikringen snart alene dækker for Risikoen, efterat Godset er bragt ombord eller dog for Ombordbringelsens Skyld er anbragt i Kran el. lign. Indretning, snart — indenfor visse nærmere bestemte Grænser — tillige for den Risiko, der falder indenfor dette Tidspunkt, jfr. saaledes hos os Konvention 2. April 1850 § 90. Det er derhos en ret udbredt og ikke ganske grundløs Antagelse, at Sælgeren er og bør være befriet for Risikoen allerede fra det Tidspunkt, da Bortfragteren har taget Godset i sit Værge og afgivet Kvittering derfor, selvom det endnu ikke er bragt ombord, men — som f. Eks. ofte ved Stykgods — er anbragt paa Kajen eller — som det forekommer ved hele Ladninger eller større Partier — i Bortfragterens Magasiner. Der trænges saaledes til en bestemt Regel i denne Henseende, og man har da ment at være i Overensstemmelse med den i de mest interesserede Handelskredse raadende Opfattelse, naar det i Udkastet foreslaaes, at Sælgeren først ophører at bære Faren for Godset, naar det er kommet indenfor Skibssiden (Rælingen), ligesom dette og-